

[Mette Madsen.]

„Vil ministeren omprioritere de statslige vejarbejder, således at anlægsarbejdet kan genoptages på omfartsvejen for hovedlandevej 451, Hjørring-Åbybro, øst om Pandrup og Kås?“

(Spm. nr. 88).

Begrundelse.

Pandrup kommune, hvori byggepladsen er beliggende, er en af de kommuner i landet, der har højst ledighed, nemlig 38,5 pct. af de arbejdsløshedsforsikrede. Pr. 19. marts var der 193 ledige arbejdsmænd ud af 609 forsikrede. Siden er der i løbet af marts måned sket yderligere afskedigelser, bl. a. ca. 50 arbejdsmænd i statens klitplantage. Såvel byrådet i Pandrup som Nordjyllands amtsråd har gentagne gange over for ministeren fremhævet det store arbejdsløshedsproblem blandt arbejdsmænd i Pandrup kommune.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (21. april 1975):

Det pågældende arbejde har på grund af de økonomiske restriktioner på vejområdet været standset siden 1972.

Der er tale om et vejarbejde til i alt ca. 15 mill. kr., hvoraf 3 mill. kr. er anvendt til ekspropriationer og til regulering af en mindre strækning uden for den egentlige vejforlægning.

Min forgænger, *Kresten Damsgaard*, forhandlede sidste år med amtsrådet om igangsættelse af arbejdet. Han måtte imidlertid meddele, at man ikke som følge af de snævre rammer for vejinvesteringerne havde mulighed for at igangsætte arbejdet, og at han heller ikke kunne sige noget nærmere om tidspunktet for den senere igangsættelse.

Inden for rammerne af bevillingerne i år er der ikke plads til at genoptage arbejdet. De begrænsede midler, vi har til rådighed til vejarbejder, må naturligvis bruges til de i trafikal henseende mest værdifulde arbejder, og spørgeren er sikkert enig med mig i, at dette arbejde ikke hører hjemme i denne kategori.

Jeg er helt klar over de særlige ledighedsproblemer i Nordjylland.

Hvis der af hensyn til beskæftigelsen skulle blive stillet yderligere midler til rå-

dighed til igangsætning af vejarbejder, vil arbejdet naturligvis blive vurderet i denne sammenhæng.

Der gør sig dog for dette arbejde det særlige gældende, at de største investeringer først kommer til at ligge i de to næste finansår, hvorfor den beskæftigelsesmæssige virkning af en igangsætning nu vil være størst i disse år.

Af *Voigt* (FP) til undervisningsministeren (16. april 1975):

„Agter ministeren at foretage sig noget over for Odense universitet i betragtning af, at der anvendes 20.000 kr. til at finde ud af, hvorfor folks børn bliver døbt og navngivet?“ (Spm. nr. 93).

Begrundelse.

Jeg finder det latterligt og urimeligt, at skatteydernes penge skal bruges til den slags, og jeg nærer et spinkelt håb om, at ministeren deler denne opfattelse. Jeg skal i øvrigt henvisse til dagbladet BT for lørdag den 12. april 1975, side 5.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (23. april 1975):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at der ikke, som spørgeren anfører, er tale om en undersøgelse af, hvorfor folks børn bliver døbt og navngivet, men om en undersøgelse af nyere dansk navngivningsskik, hvis formål er at belyse nogle af de faktorer, som betinger forældres valg af navne til deres børn. Undersøgelsen, der gennemføres ved nordisk institut ved Odense universitet, har indtil nu medført udgifter på godt 7.000 kr., hvoraf en del hidrører fra en bevilling på 5.000 kr. fra Odense universitets forskningsfond, hvis midler er tilvejebragt fra privat side. Undersøgelsen vil således ikke udelukkende blive finansieret af skatteydermidler.

Dette er dog efter min mening ganske underordnet. De højere uddannelsesinstitutioner har som en af deres opgaver forskning og bestemmer efter styrelsesloven selv, hvilken forskning der skal drives. Inden for de givne bevillingsmæssige rammer står det herefter institutionerne frit for at træffe beslutning om, hvilke projekter der skal tages op. Denne frihed er efter min opfattelse en hovedhjørnesten i al videnskabelig virksom-